

Barbarernes blindgyde.

Det indlejrede tics-agtige ulovlige DDR-blinkeri
og uundværlige parate lemmingmeddelagtige fakkelfanebærere
på rov under uofficiel strafbar uovervejset overvågning.

Uafladeligt, som permanente statsbarbarer
på ulovligt indhug i privatlivets færden
søger I, som enlige ulve, i en syg fåreflok
for altid tilkoblet et parallelt spor
at tilrane jer andres ret til eget liv.
Andre menneskers ret til at leve i fred.

I, på ødelæggelsens destrueringsspor
for at omstøde for længst forfattede forfatninger
og en civiliseret og levedygtig verden.

I tror jer stensikre på ugerningernes skjulte flyverskjul
At under-radaren for altid vil dække jeres skidne fjerdragt.
Et sikkert dække så hullet som en rusten si. Og afbrækkede vinger.

Hvor én dominobrik er nok.
Stærkere end hele den opmarcherede og afsporede fåreflok.

At åbenbare grimme brutale ugerninger
skabt i eget spejlbillede.
Udført af umennesker uden egne sunde livsinteresser.
Uden egne stærke pejlemærker for ægte moral og ansvarlighed.

I sonderer ubønhørligt og brutalt, dét for jer uopnåelige menneskelige terræn,
med tunge kriminelle fortabte sjæle.
Kulsorte, som et mørkt uoplyst uigennemtrængeligt goldt univers
på pilråddent sivfundament.
I et uofficielt tilladt stærkt sygeligt statsbedrageri.

Tilladt og godkendt af småfolk
i store stillinger. Perverse eksistenser. Uhelbredeligt perverse.

I er en ussel hob af uhelbredeligt syge.
Nassende på samfund og sunde medborgere.
I er Göbbels Gestapo.
Og selvfølgelig kommer I til at stå til afregning.
At selvbetale for egne sociopatiske ugerninger.

I kom aldrig til at fatte
Ufatteligt som det er:
At hvad I har gjort imod os
har I gjort imod jeres egne familier!

I har forbrudt jer groft imod hele det danske fællesskab.
I har forbrudt jer groft imod dét at være menneske.
Dét at kunne møde andre i nærhed og fortrolighed.
I god tro.
Sunde frugtbare kærlige medmenneskelige møder.

Som et vildfarent og bortkommet barn man tager ved hånden
for at bringe sikkert hjem.

I derimod, forbryder jer groft og utilgiveligt mod barnet.
I gør livet usikkert.
En usikker verden.
Hvor vi andre må have et øje på hver finger
og med optrænede falkeblkke
må gøre alt hvad vi kan for at opfange sådanne nogle som jer.
Bestialske bæster.
I, særdeles farlige stakkels usle fordømte eksistenser,
vi andre sagtens kan overkomme og udradere.

Det har vi hermed gjort.